

Stałe dostawy z magazynu trzeba uznać za ciągłe

ORZECZENIE

Mariusz Szulc
mariusz.szulc@infor.pl

Jeśli z umowy ramowej zawartej między stronami wynika, że dostawy towarów będą powtarzać się w określonych terminach, oznacza to, że będą one mieć charakter ciągły. Obowiązek podatkowy w VAT powstanie więc wraz z końcem każdego okresu rozliczeniowego, którego dotyczy płatność – orzekł Naczelny Sąd Administracyjny.

Pytanie zadała spółka, która zawarła z kontrahentem umowę ramową i na jej mocy dostarczała swoje produkty do wynajmowanego od niego magazynu. Własność przechodziła na kontrahenta dopiero z chwilą pobrania towaru z magazynu. Wystawiał on też spółce raporty za dany okres, w których znajdowały się dane o rodzaju, ilości produktów pobranych z powierzchni magazyno-

wej (z rozbiciem na ich poszczególne rodzaje) oraz daty ich pobrania.

We wniosku o interpretację spółka uważała, że będzie realizowała dostawy o charakterze ciągłym, dla których obowiązek podatkowy powstanie zgodnie z art. 19a ust. 3 ustawy o VAT na koniec okresu rozliczeniowego, do którego odnoszą się raporty kontrahenta. Powstanie więc on w zależności od tego, jakiego okresu rozliczeniowego dotyczy raport w ostatnim dniu tygodnia bądź miesiąca.

Innego zdania był dyrektor izby skarbowej (obecnie interpretacje indywidualne wydaje dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej). Wyjaśnił, że przez sprzedaż o charakterze ciągłym należy rozumieć sprzedaż odbywającą się bezustannie, bez przerwy, dla której nie można wyodrębnić jakiegokolwiek dostawy i jej realizacji w danej dacie. Samo zawarcie umowy ramowej

między kontrahentami nie przesądza więc o uznaniu sprzedaży za ciągłą, i to nawet jeśli z tej umowy wynikać będzie zobowiązanie do dokonywania stałych dostaw towarów – podkreślił dyrektor IS. Wyjaśnił, że dostawy powinny być rozliczone na zasadach ogólnych zawartych w art. 19a ust. 1 ustawy o VAT, a więc obowiązek podatkowy powstanie z chwilą dokonania konkretnej dostawy (pobrania produktu przez kontrahenta).

Po stronie spółki stanęły sądy obu instancji. Zarówno poznański WSA, jak i sąd kasacyjny nie miały wątpliwości, że sprzedaż o charakterze ciągłym należy rozumieć szerzej, niż przyjął fiskus. Sędzia NSA Zbigniew Łoboda przypomniał, że sąd kasacyjny zmieniał już stanowisko dotyczące rozliczenia sprzedaży ciągłej. Pierwotnie zgadzał się z fiskusem, że dostawami o charakterze ciągłym są tylko te, w których nie da

się wyodrębnić żadnej, poszczególnej dostawy (wyroki z 19 marca 2015 r., sygn. akt I FSK 425/14 czy z 28 października 2016 r., sygn. akt I FSK 425/15).

Obecnie jednak dominuje linia orzecznicza, zgodnie z którą na zasadach szczególnych można rozliczać także określone w umowie świadczenia częściowe, których dostawa jest powtarzalna. Tak orzekały m.in. NSA w wyrokach z 11 kwietnia 2017 r. (sygn. akt I FSK 1004/15) oraz z 12 lipca 2017 r. (sygn. akt I FSK 1714/15). Spółka może więc rozliczać podatek każdorazowo z końcem okresu rozliczeniowego, którego dotyczy płatności i raporty wystawiane przez kontrahenta. Wyrok jest prawomocny. ©

ORZECZNICTWO

Wyrok NSA z 4 sierpnia 2020 r. (sygn. akt I FSK 1848/17).
www.serwisy.gazetaprawna.pl/orzeczenia